

проводити управління всіма кон'юнктурними доходами, а не їх окремою частиною;

3) принцип ефективного управління; для ефективного досягнення цілей і завдань необхідно вибудувати зрозумілу і прозору структуру управління з розмежуванням повноваженнями і з відповідним розподілом відповідальності кожного суб'єкта управління;

4) Принцип соціальної відповідальності. Даний принцип означає, що кошти суверенних фондів повинні спрямовуватися на досягнення цілей державної соціально-економічної політики;

5) принцип незалежності. На основі розгляду деяких аспектів, що становлять теоретичні уявлення про суверенні фонди були виділені ключові особливості, що дозволяють ідентифікувати і відокремити суверенні фонди від інших державних активів.

Аналіз еволюції теоретичних трактувань поняття «суверенний фонд» показав, що загальноприйнятого поняття не існує у зв'язку з постійним розвитком і вдосконаленням методології дослідження суверенних фондів: сутність суверенних фондів трактувалася вченими від інструменту довгострокового управління бюджетом держави до страхового механізму.

Перелік використаних джерел

1. Міжнародна робоча група щодо суверенних фондів. URL: <http://www.iwg-swf.orgp/>

2. Белов О. Суверенні фонди в інвестиційних процесах поточного десятиліття / О. Белов // Інвестиції: практика та досвід – 2012. – №3 – С. 11-15

Ірина Рудько

студентка магістратури

Юридичного факультету

Західноукраїнського національного університету

ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВА

Загрози економічній безпеці підприємства видозмінюються залежно від стану та рівня розвитку фінансової системи та самого підприємства і відрізняються характером та рівнем гостроти. В узагальненому вигляді класифікацію загроз економічній безпеці підприємства можна провести за такими параметрами (рис. 1).

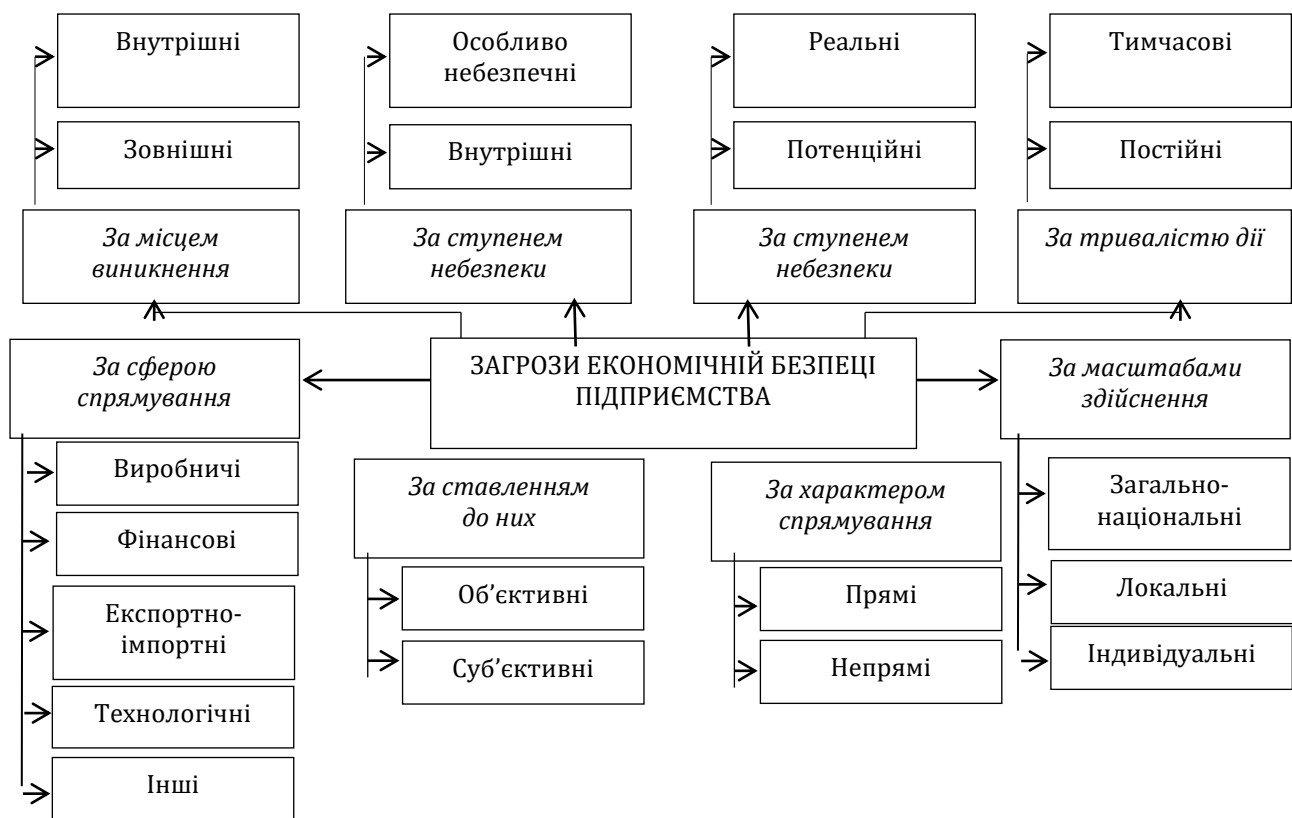

Рис.1. Класифікація загроз економічній безпеці підприємства [1]

Індикатори економічної безпеки — реальні статистичні показники розвитку економіки країни, які найбільш повно характеризують явища і тенденції в економічній сфері.

Невід’ємною складовою визначення рівня економічної безпеки є встановлення не лише певного набору індикаторів економічної безпеки підприємства, а й їхніх порогових /граничних значень.

Порогові/граничні значення індикаторів економічної безпеки – це кількісні величини, порушення яких викликає несприятливі тенденції та загрозові процеси в економіці [2].

Наближення індикаторів економічної безпеки до їх граничнодопустимої величини свідчить про наростання загроз для економічної діяльності підприємства, а перевищення граничних, або порогових, значень – про входження підприємства в зону нестабільності і соціальних конфліктів, фактично, про реальну загрозу економічній безпеці підприємства. Зважаючи на це, економічну безпеку підприємства часто трактують як деякий стан, що задовольняє визначений набір порогових значень показників-індикаторів. Такий підхід має право на існування, оскільки він дає

можливість зафіксувати деякий зріз економічної ситуації як основу для прийняття управлінських рішень. Проте економічну безпеку доцільно розуміти ширше, як прогресуюче і динамічне явище, оскільки економіка не може розглядатися як щось статичне. Якщо у державі спостерігаються розвиток і економічне зростання, то економічна безпека зміцнюється і закріплюється, а її порогові значення зміщуються у бік вищих значень, або вводяться нові індикатори, що відображають новий рівень і новий якісний стан економічної системи. Економічний спад і економічна криза супроводжуються, як правило, загрозами і небезпеками стабільності соціально-економічній ситуації і призводять до наближення показників до граничнодопустимого рівня індикаторів безпеки. Відповідно динамічність конкретних порогових величин індикаторів фінансової безпеки породжує значні труднощі для їхнього апріорного визначення, відтак вони навряд чи можуть бути визначеними на певний тривалий термін, а тим більше, запозичені з досвіду інших країн. Тому розроблення системи порогових значень індикаторів економічної безпеки – одне з найбільш актуальних і важливих завдань економічної науки [3].

Отже, суперечливість багатьох теоретико-методологічних аспектів потребує теоретичного обґрунтування і розробки цілої низки нових категорій, критеріїв та індикаторів, що дадуть змогу описати і проаналізувати базисні тенденції економічної безпеки підприємства систему заходів щодо її забезпечення. Лише поєднання теоретичних засад і концепцій з практичними діями дасть можливість створити надійний механізм забезпечення економічної безпеки підприємства.

Перелік використаних джерел

1. Орлик О. В. Система загроз економічній безпеці суб'єктів господарювання. *Вісник соціально-економічних досліджень*: зб. наук. праць. Одеса: ОНЕУ. 2016. Вип. 1(52). С. 250-257.

2. Економічна безпека підприємств, організацій та установ. URL: http://pidruchniki.com/1822061151265/ekonomika/osnovi_ekonomichnoyi_bezpeki_pidpriyemstva (дата звернення: 11.09.2020).

3. Орлик О. В. Економічна безпека підприємства: властивості, стратегія та методи забезпечення. Економічна безпека в умовах глобалізації світової економіки: колективна монографія у 2т. Дніпропетровськ: «ФОРМ Дроб'язко С.І.», 2014. Т. 2. С. 176-182.